

ТЕХНІКА МОВЛЕННЯ ЯК
НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА
СЛОВЕСНОЇ ДІЇ

7.10.2022

СЬОГОДНІ МИ ДЕТАЛЬНО РОЗГЛЯНЕМО ТЕХНІКУ МОВЛЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ

Головні ознаки :

- 1. Подача інформації*
- 2. Дихання*
- 3. Дикція та чітка вимова*

1.ЩО ТАКЕ ТЕХНІКА МОВЛЕННЯ?

- Техніка мовлення це-культура мовлення, мета якого є зробити промову чіткою та ясною, поставлення чіткої інтонації та дикції

Головні ознаки мовлення:

- *вільне володіння диханням*
-
- *уміле керування голосом*
-
- *наявність відпрацьованих*
-
- *навичок чіткої, ясної*
- *артикуляції*
-
- *засвоєння й дотримання*
орфоепічних норм

ЧОМУ ЦІ ОЗНАКИ Є ГОЛОВНИМИ?

- *Дихання – фізіологічна основа мовлення*
-
- *Голос – головний інструмент читця*
-
- *Дикція – чітке вимовляння звуків, слів, виразів*
-
- *Орфоенія – правильна літературна вимова.*

ЧОМУ ДИХАННЯ ТА ГОЛОС ТАК ВАЖЛИВІ?

- Від правильного дихання залежить сила і рівномірність звучання мови, а також зміст і краса мовлення взагалі. Адже дихання безпосередньо пов'язане з паузами, а паузи диктуються змістом і в зв'язку з цим членують потік мовлення.
- У момент мовлення людина від звичайного дихання переходить на так зване „мовленнєве”:
- Висота голосу – це його тональні можливості. Вона залежить від частоти коливання голосових зв'язок. Ця властивість голосу відіграє суттєву роль у роботі читця, оскільки кожен текст має свою висоту звучання, що слід обов'язково враховувати при підготовці тексту до читання.

- *Вимоги для правильного дихання*

-

- Вдихати глибоко носом і ротом.
-
- Вдихати непомітно (безшумно).
-
- Не переповнювати запас повітря, вдихаючи його.
-
- Непомітно поповнювати його резерв при найменшій можливості.
-
- Не затримувати дихання в паузах.
-
- Не витратити запасу повітря до останку, щоб не захлинутись.

ДИКЦІЯ ТА ОРФОЕПІЯ:

Дикція:

- **Дикція** – це правильна, виразна артикуляція, засіб якісного розрізнення звуків мовлення

- Систематичні вправи з артикуляції, вироблення стереотипів рухів і позицій органів мовлення забезпечать ясність і чистоту вимови: допоможуть подолати скованість органів мовлення, шепелявість, поспішність чи сповільненість вимови, загикування, сюсюкання, гаркавість, гугнявість та ін. Знання ж сучасних орфоепічних норм буде еталоном дикції. Звичайно, і на дикцію, і на орфоепію впливають різні явища:

Орфоепія:

- **орфоепія** – норми вимови, які діють у цей час, літературні норми.
- Орфоепія стосується насамперед усної форми мовлення, тобто вона вчить, як вимовляти ті чи інші звуки в певних фонетичних позиціях, сполученнях з іншими звуками, у граматичних формах, групах слів чи окремих словах. Крім норм вимови окремих звуків, звукосполучень, словоформ, орфоепія встановлює правильне наголошування. Вивчення правильної вимови спрямовується на подолання вимовних помилок, що підвищує загальну культуру українського літературного мовлення.

Висновок з даної інформації:

Справді, не можна вплинути на слухачів мовленням, у якому явно чуються певні мовленнєві вади:

- ***нечітко, неправильно вимовляються окремі звуки, слова, вирази***
-
- ***надто різкий, подразливий або глухуватий хриплий голос,***
-
- ***голос, який перетинається частим невиправданим диханням.***
-

Отже, майстерність мовлення, безпосередність словесної дії вимагають від читця, мовця не тільки знань теорії і методики, навичок і умінь виразного читання, а й добре виробленої техніки мовлення.

ДЯКУЮ ЗА
УВАГУ!

